

Medicina olímpica

Quan sonin els himnes nacionals dels diferents estats que desfilaran a l'Estadi Olímpic de Sidney, la major part dels espectadors buscarà en els diferents grups les cares més populars de les grans figures de l'esport, sense adonar-se'n de les persones que desfilen juntament amb ells i que sense els quals moltes vegades l'esportista no hauria arribat al moment culminant de la seva vida esportiva.

Entre aquests personatges anònims per el gran públic, es troben cada vegada més els metges de l'esport, com a recompensa a la seva participació generosa en la preparació dels atletes, però sobre tot perquè tant els responsables de l'esport en la gestió, com els propis esportistes són conscients que la necessitat del suport mèdic ha superat la fase de capritx.

Si aquest reconeixement públic es dóna en la màxima expressió de l'esport d'èlit, crida la atenció que la nostra especialitat tingui encara moltes dificultats per la seva definició i ubicació entre la resta d'especialitats mèdiques. Sembla absurd que dins un vestuari esportiu es trobi un altre especialista mèdic que no sigui un metge de l'esport i en canvi en la major part de les estructures esportives del nostre país la medicina de l'esport no existeix oficialment.

Guanyaríem la nostra autèntica medalla si poguéssim concenciar a les nostres autoritats esportives de que la opinió de la medicina de l'esport suma en benefici de l'esport i sobre tot en benefici de l'esportista.

En la major part de les estructures esportives del nostre país la medicina de l'esport no existeix oficialment.

